

KVCO144-16 உ

கடவுள் துணை.

தூர் முகி வருடத்தின்

தொந்திரவு.

இஃது,

சிறுமணவூர்

முனிசாமிமுதலியார்

அ வ ர் க ள ர ல்

இயற்றப்பட்டு,

த ம து

சென்னை ஞானை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

உ

தேவீசகாயம்.

தூர்முகிவருஷத்தின் தொந்திரவு.

—K*—

தர்மதேவதை வணக்கம்.

கலி விருத்தம்.

தன்மமான்னெரி தாட்சண்யமின்றி
தூன்பமேபுரி துன்முகித்தன்னுடை
கன்மனத்தின் கடுகடைபேசிட
தன்மதேவதை தாட்டுணையாகுமே.

என்சீர் விருத்தம்.

இந்தயுகம்நான்கிலுமே கலியொன்றேக
இருந்தயுகம்மூன்றிலுமே யிமையோர்யார்க்கும்
பந்தமுறத்தொடுவழக்குங் கலகமூட்டும்
படுபாவிநாரதன்றன் பாழ்தவத்தால்
வந்துதித்ததுன்முகியே கொடியபாவி
வாஞ்சையில்லாசன்டாளி முண்டைமோப்பி
நிந்தையிதென்றரியாத காளிநீலி
நீசெய்தவனியாயம் நிகழ்த்துவேனே.

1

கருணையில்லாததுன்முகிமா கொடியதரோகி
காயந்துகாயந்தே கெடுத்தாய்துலாத்தின்மட்டும்
பெருமைவருமென்றேநீ விருச்சிகத்தில்
பேய்ந்தபேய்ந்தேகெடுத்தாய் பெட்டைநாரி
அறுவகைநால்தானியமும் விற்றுன்போரை
ஆய்ந்தோய்ந்துபாராம லையச்செய்தாய்
தெருவிலினியுன்பேரைச் சொல்லிச்சொல்லி
சிரிக்கவைப்பேன் மூதேவீச்சிப்போடி.

2

பல்லவி கண்ணிகள்.

தூர்முகியின் தொந்தரைப்பாரீர்—ஐயா
தூர்முகியின் தொந்தரைப்பாரீர்

தர்மநெரிசற்றும்ல்லா
பர்வதக்குமரியருள்

தூர்முகிதொந்தரைசொல்லா
பாலகனடிமுடிமேல் (தூர்)

அநுபல்லவி.

சூரியன்முதலாயாறு
கோரரூபதன்முகியும்

நேரியில்வாரமிருக்க
தாரதன்மியங்கற்றுச்

சனியுடன்சூடவே பிறந்தாள்—அன்றுமுதல்

பனிகளும்பெய்யாமலே செய்தாள்

[ல்

கேட்டைமூட்டைசெவ்வாயென்றுநாட்டிலுளோர்சொல்வதுபோ
ஒட்டமாகதுன்முகியும் ஒடிவரும்பாச்சலிலே (தூர்)

சரணங்கள்.

எதிரில்மாவாசை கொணர்ந்தாள்—அந்தப்படியே

முழுதிலுங்கெடுக்கத் துணிந்தாள்

காய்ந்துபோயுலகமெங்குந்

தீய்ந்துபோய்க்கொடிசெடியும்

மேய்ந்துபிழையாமொடும்

மாய்ந்துகெடும்படிதினம்

யெரிப்பாயெரித்துவிட்டதே—முப்புரத்தும்துசிவன்

சிரிப்பாய்சிரித்துவிட்டதே

இத்தகையெரித்துவிட
பத்தமற்றதுன்முகியும்

யெத்தனைநாளாகப்
சித்தத்திலிருத்தினதோ

நல்லார்கள் பொல்லார்களில்லையா—இவ்வுலக

மெல்லாமிதற்கேக பகையா

ஆகிலுங்கடல்நெடுகே
தாவிடுங்குடிப்பயினா

மேகிடுந்தீவுகள்தோறும்
சாவிடாய்க்கரிந்துதிர

இப்படியெரிப்பதடமா—ஒருவிதத்தில்

செப்பவும்நாவுக்கடங்குமா ஒரு

கையினுலடிக்கினுமோர்
வையகமொழியைப்பொருள்

கையினுலணைக்கவென்று
செய்யாமலித்துன்முகிதான்

எட்டுதிக்குமொருதிட்டமாய்—கருப்புசத்தம்

அட்டகாசமாகக்கொட்டுமா இந்த

வாதனையாலேயுலக
சேதியினுல்மானிடர்கள்

மாதியந்தமுங்கருப்புச்
ஞாதியற்றலையும்போதே

வர்த்தகருக்குப்பெருங்கொள்ளையா—அவரவர்கள்

சொன்னதுசொன்னதே விலையா அவர்

மானியம்பாழாகிவ
ஏனிந்தப்பலசரக்கும்

தானியங்குறைந்திட்டாலும்
ஜானுக்குமுழுவிலேபோல்

ஒன்றிற்கிரண்டாகயேறுமா—எத்தனைநாள்மழையில்லை
யோசித்திட நேரமாகுமா

வாணியன்றன்னொரைபெருங் கோணியுங்கொள்ளாதெனவே
காணிலப்பழமொழியை மானிடரறியாமலே

எருமாராய்தானியங்கட்டி—கொஞ்சகொஞ்ச
கூறுகூறுய்கடைகளிற் கொட்டி.

இப்படியேமானமது யெப்பொழுதுங்காயுமினி
சொற்படியெனங்கள்வாயில் தப்படியடிப்போமென்று

யெண்ணாமதுகொண்டிருக்கவே—கடவுளினதை
கண்டிறந்து பார்த்துவிடவே

சாகரத்தையேகிளப்பி மேகக்குடத்தேறிப்பி
எககாலத்தேகலைக்கப் போகவிட்டவாறதுபோல்

அடங்கொண்டிருபத்தெட்டுநாள்—இரவுபகல்
குடங்கொண்டுகொட்டுமதனால்

மட்டமட்டக்கூரைவிட்டை தொட்டுதொட்டென்றேகிளப்பி
வட்டமானகட்டடத்தை கொட்டிதரைதிட்டமாக்கி

வீனோறும்நீர்நுழையுதே—குழந்தைகுட்டி
ஓடஓடப்பின்புரளுதே

இடிந்தவீடொருபுறம் சரிந்தவீடுங்கிளப்பி
யெரிந்தவீடுந்தரையில் படிந்தவீடுங்கூடையும்

எத்தனைகணக்கெடுக்கலாம் முன்சீபாலில்
அத்தனையும் வந்திருக்கலாம்

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி-பல்லவி.

தொந்தரைப்பாரீர் துன்முகிவருடத்தின்
தொந்தரைப்பாரீர்

அநுபல்லவி

சந்ததமுலகனோர் சாற்றுந்துன்முகிவருஷம்
சார்ந்தஅற்பிசுகடை நேர்ந்தகார்த்திகைமுதல் (தொந்)

சரணங்கள்

ஏறக்குறைசற்று யிருபத்திரண்டாண்டாய்
இந்தபரதகண்ட மெங்கினும்பலவாராய்
ஓரோரிடத்திலம்மை யுண்டில்லையென்பதாய்
உரக்கக்காய்ந்தும்பேய்ந்தும் திறக்கவெளிச்சமாகி

தூன்முகின்பூராய்
கன்மனம்நேராய்

ராள துவரையிலும்

நெடியவுலகமெங்கும்
நின்றகொடிசெடிகள்
பொடிப்பயிர்நிலமெல்லாம்
போட்டவிரைகளெல்லாம்

பொரிந்திடக்காய்ந்து
பெரிந்திடத்தீய்ந்து

எட்டுதிசையுமிந்த
இருப்புக்குடிகளெல்லாம்
கட்டுதானியமென்ற
பெட்டிபேழைகள்முதல்

விழித்துக்கொண்டாரே
அழித்துக்கொண்டாரே

அங்கங்கேதானியம்
அடுத்தஅடுத்தவர்கள்
எங்குங்கருப்புக்கூச்சல்
இதுவேசமயமென்று

எழுந்துக்கொண்டாரே
தொழுதுக்கொண்டாரே

ஊரெங்குமேமெட்டு
ஓருமட்டிலொருவாரம்
பாரெங்குமொருகட்டாய்
பாபத்துக்கஞ்சாத

படிசூறைத்தாரோ
சரிநிறைத்தாரே

அன்னத்திலம்ண்ணிட்டு
அடுத்தோர்மனதுநோக்கக்
கன்னியர்விதவையர்
காட்டிக்கொடுத்துபின்னே

சூறையளப்போரை
புறையுளப்போரை

பஞ்சமாபாதக
படியைக்குறைத்தளக்க
இஞ்சொல்லாங் குருகூலி
ஈனத்தொழிலினோர்கள்
எண்ணிடவாமோ
யெழுதிடப்போமோ

நெருப்புக்குறிகராகி
அடுப்புக்குயிரையாகி
புழுதிக்களங்களாகி
பொரியும்சரியுமாகி

பெரியவிருட்சமெல்லாம்
உலகம்

திட்டமாய்காய்ந்திட
கருப்புக்கிடந்தானென்று
கையினியிருப்பையெல்லாம்
கொட்டிரப்பிவைத்து
நாட்டுப்புரங்களெல்லாம்

ஐயா -

அழுதிடப்பாதாளம்
தொடுத்துசென்னையின்மட்டும்
யெழுப்பிடவர்த்தகர்
யெழும்பி துடையைத்தட்டி

பகலுக்குள்பிரபுவாக

படிவிறந்தானியம்
யிருமூன்றுநானேக்குள்
நாலேந்துபடியென்று
ஆபத்துதுரோகிகள்

ஆத்துமணலுங்கல்லும்
உண்ணும்

பின்னஞ்செய்கொடியோரை
கெடுக்கமுயலும்பேரை
கற்புக்கெடுத்தபேரை
ஒட்டம்பிடித்தபேரை

கண்ணினுல்காணாமல்

ராமைந்துபேருக்கும்
நெஞ்சவலுத்தபேர்க்கும்
யீயாதபேருக்கும்
மானங்கெடுத்தபேர்க்கும்
யேமன்செய்தண்டனை

ஆனைக் குமடிசற்று
அவனியோர் சொல்படி.
மோனைத்தவறிக்கொஞ்சம்
முடிவினில் சிலநூள்

றெண்ணிக்கொள்ளாமல்
பண்ணிவிட்டார்கள்

துன்பத்தொழிலினாலே
தொழுதும் அழுதுமெத்த
அன்பின்வழிநீரோடை
ஆண்டவன் கருபைக்கண்

பேய்ந்ததைப்பாரீர்
தோய்ந்ததைப்பாரீர்

சித்தினா முதலாக
ஜீவகோடிகளியாரும்
புத்தியெரியாக்குறை
பகலுமிரவுந்தின

படுமழைபிடித்து
பிடரியிலடித்து

செத்தார்பிழைத்தாரொன்ற
சாயைகாலையென்ற
மொத்தமாயாகாயம்
முடியிரவும்பகல்

மோசத்தைப்பாரீர்
கிலேசத்தைப்பாரீர்

காலமழையீதாகில்
கங்குலிலென்றானுந்
சாலணழிக்காலம்
சங்கடமோபூமி

கலியுகம்போச்சோ
காலமிதாச்சோ

இப்படிப்பெருமழை
யெட்டுத்திசைகள்தோறுங்
தப்படியாய்நவ
தாறுமாறுபுணை

தொந்தரைப்பாரீர்
தொந்தரைப்பாரீர்.

மளவுசாக்குமென்று
மொழிபோலகிரகங்கள்
முறைதப்பினின்றதால்
மழைபெய்யாதிருந்ததென்
வர்த்தகர்வெகுதுரோகம்
இந்த

துகளுற்றவேழைகள்
பழுதுற்றகோழைகள்
அறிந்திட்டபரம்பொருள்
ணீண்டிப்புவிந்து

உலகமேநீருக்குள்
நேற்று

மைத்தாறுமாதமாய்
சாகாக்கதியில்நேராய்
பண்ணிகார்த்திகைமுதல்
மிருபத்துயெட்டுநாள்

கதிர்மதியைக்கூட
அவர்

சேதிதெரியாவண்ணம்
பொழுதுமறியாதண்ணம்
முழுதுங்குத்தவண்ணம்
ஜாடிஜாடிவிட்ட

பூமிமுழுதுங்கொண்ட

காட்டுமேகதிரோனைக்
திங்களுங்காயுமே
சந்தித்ததேதாயென்ன
யெங்கேமுழுகிப்போமோ

பிரளயம்பெருகிடும்

யெங்குமுழக்கமாக
கெட்டிவெள்ளம்போக
தானிம்ஞ்சரக்குகள்
யேறுவதனியாயம்

துர்முகிவருடத்தின்

கு ம் மி.

கார்த்திகைக்குமுன்னே பஞ்சமென்று ஜெனம்
காற்றிலடிபடும் பஞ்சதுபேல்

வேர்த்துக்கிடந்து விருக்கையிலேமழை
வெள்ளத்தைப்பாருங்கள் நேசர்களே.

1

கிருஷ்ணாதிபெரும் பாளத்திலே யிந்த
துஷ்டமழையேக காலத்திலே
நஷ்டப்படுத்தியே போக்குவரத்தின்று
நானைக்கும்வெள்ளம் பிரளுவதே.

2

விசாகப்பட்டண மாமந்தத்திக்கு
திசாதிசையெங்கும் பிசலடித்து
விசையதான ரொயிலுங்கினம்பிட
முதரவடித்ததாம் நேசர்களே.

3

மதுனாஜில்லாவின் மேலுனானோக்கியே
மாறிவருமுல்லை யாற்றினிலே
அதிரவேபெரும் வெள்ளமெடுத்து
அனேகவிடத்தைக் கிளப்பினதாம்.

4

திருநெல்வேலியின் ஜில்லாபுரங்களைச்
சேர்ந்திடுந்தாம்பிர பாணியிலே
நிரம்பவெள்ளம் பெருகிவெகுமனை
நிலங்கள்சூடப் பிளந்ததுவே.

5

வைகையாற்றி லிருகையுஞ் ஜலம்
வழியழுகொண்டு நிலமுழுதும்
தய்யப்பயிர்களுந் தோட்டந் துனாகளுந்
தூக்கியெரிந்தது நேசர்களே.

6

சென்னையைச்சேர்ந்திடும் ராஜதானிமுதல்
ஜில்லாக்களெங்கு மழைபெருக்கம்
இன்னவிதமென்று சொல்லியெழுதவும்
யாரால்முடிந்தது நேசர்களே.

7

திண்டிக்கல்லில்பல பாகத்திலே மழை
தண்டுமிண்டாய்வெகு வேகத்திலே
அண்டையுள்ளசில யேரியுடையவே
கொண்டுபிரண்டுதாம் நேசர்களே.

8

இப்புவிநேரோ வடக்கதிலே மழை
கப்பியேமாருதம் காற்றதிலே
தப்பிவருகிற வேகத்திலேயிங்கு
கப்பலொதுங்கவும் பார்த்ததுவே.

9

- காயும்போதெங்குங் கருப்புக்கூச்சலது
கண்டாலுமொப்பு மொருவிதத்தில்
பேயுமிப்போதுங் கருப்புசத்தமானால்
பூமிபொருக்குமோ நேசர்களே. 10
- முன்னுரசர்கள் நானாயிலிவ்வாறு
முழுதுங்கருப்புக் கிடமானால்
அன்னீதமாக மடியத்தடையில்லை
ஆகாதவ்வாறிந்த நானாயிலே. 11
- தாதுமுதல்முன்று ஆண்டுமட்டுமிந்த
தாரொங்குங்கொண்டப் பெருந்திகில்
மானுவிக்கோரியுந் தீர்க்கலையா நம்ம
மனம்போல்நித்தமுங் கார்க்கலையா. 12
- தெய்வலோகம் கருப்புரினும் எந்த
தீவாந்திரத்தில் வருப்புகினும்
திவ்யவரச செலுத்தும்விக்கோரியாள்
தேசத்திலென்றுங் குறைவிலையே. 13
- அன்னையைப்போலே தயவுடையாள் பெற்ற
அப்பனைப்போல குணமுடையாள்
பொன்னொளிபோல நிறமுடையாள் இந்த
பூலோகமெங்கும் புகழுடையாள். 14
- முந்தநாள்வேந்தர்கள் தீங்கையும்பாங்கையும்
முதாக்கள்சொல்லவுங் கேட்டிருப்போம்
அந்தநாள்போலக் குடிஜெனங்களிப்போ
யாரும்பயப்பட வேண்டுதில்லை. 15
- எப்படிப்பட்டக் கருப்புரினும் புவி
யெங்குமழைக்கால் தங்கிடினும்
கப்பல்கப்பலாகத் தானியங்கொணர்ந்துக்
கார்ப்பாள்விக்கோரி மகாராணி. 16
- இராணியின்செங்கோ லிருக்களவுமிந்த
ராச்சியமெட்டுத் திசையளவும்
நாணிபயப்பட வேணதில்லை யெந்த
நாளுஞ்செளக்கிய முண்டாமே. 17
- அகவிலைச்சொல்பவ ரோதாழ் புவி
யாளும்விக்கோரி சுகம்வாழ்க
ஜெகத்துச்சங்கதி சொல்லுமுனிசாமி
செந்தமிழ்நாளுந் தழைத்தோங்க. 18

துர்முகிவருஷத்தின் தொந்தரவு

முற்றிற்று.

